

Voorstellen

Eric de Rooij is geestelijk verzorger en coördinator van het Centrum voor Levensvragen Amsterdam en Diemen. In deze nieuwsbrief stelt hij zich aan u voor.

Van een wild idee naar het Centrum voor Levensvragen en poëzie

Het begon met een wild idee in februari 2010. Een Centrum voor Levensvragen, zoals die ook in Noord-Holland bestond, was dat ook niet iets voor Amsterdam en Diemen? Onder de vleugels van het Netwerk Palliatieve Zorg Amsterdam & Diemen werd een vliegende start gemaakt met een poule aan geestelijk verzorgers van verschillende levensbeschouwelijke achtergrond.

Mijn naam is Eric de Rooij. Sinds de oprichting van het Centrum voor Levensvragen (CvL) in de regio Amsterdam & Diemen coördineer ik de poule geestelijke verzorging die ingezet kan worden in de eerste lijn. In de afgelopen jaren hebben we dankzij subsidies op kleine schaal geestelijke zorg kunnen bieden aan de inwoners van Amsterdam en Diemen. 2019 is een kanteljaar. Met de subsidieverstrekking vanuit VWS voor meer geestelijke verzorging kunnen we eindelijk groeien en onze ambities meer vorm gaan geven. Deze nieuwsbrief vertelt u daar alles over.

We hebben altijd ingezet op diversiteit als het gaat om geestelijke verzorging. In de afgelopen maanden zijn we nog diverser geworden, met als doel nog beter aan te sluiten bij de wensen van cliënten. Om uiteindelijk maatwerk te kunnen leveren.

Naast mijn inzet voor het CvL, werk ik als humanistisch geestelijk begeleider in een verpleeghuis. Daarnaast ben ik voorzitter van de commissie Ethiek van Amstelring. 'Verbinding' is een belangrijk woord in mijn werk. Hoe zelfstandig we in het leven staan of willen staan, er is een wens om je verbonden met een ander of anderen te voelen. In mijn werk hoop ik zinvolle verbindingen tussen bewoners, mantelzorgers, zorgprofessionals te kunnen ondersteunen. Voor mijn werk als coördinator van het CvL hoop ik de juiste match tussen geestelijk verzorger en aanvrager te bewerkstelligen.

Er zijn nu 23 geestelijk verzorgers verbonden aan het CvL. We zijn een team in opbouw. Het is voor 2020 een mooie uitdaging om met elkaar eerste lijn geestelijke verzorging in Diemen en Amsterdam echt gezicht te gaan geven.

In mijn vrije tijd schrijf ik poëzie, verhalen en recensies. Mijn romandebuut 'De wensvader' verschijnt in de loop van 2020 bij uitgeverij Kleine uil.

Bij geestelijke verzorging gaat het om zingeving en zinfinding. Uit mijn laatst verschenen poëziebundel 'Hongerklop' hier een gedicht dat wellicht iets zegt over het brede gebied waar geestelijke verzorging iets kan betekenen. Het gaat over kwetsbaar zijn, over het tonen van kwetsbaarheid, over verlangen en eenzaamheid, over hoe familie-context een rol in je leven speelt.

WIE BLIJFT

Vanmiddag aan uw bed keerde
de enige jongeman terug van wie u hebt gehouden,
zeventig jaar geleden, een droge augustusmaand in
Duinkerken. Vlasvelden en blauwe duinen.

Na de oorlog schreef hij u uit Langue d'Oc
wenkende woorden in paarse inkt, een brief van zomers
lavendel, vergezeld van een kiekje – kalend voorhoofd,
potloodsnor. *Kunnen we het leven niet samen?*

Alleen uw vader, taai van jaren sparen,
werken en handen vouwen, sprak
achteloos met zijn stem van oude aarde: 'Ge weet wat
moeder zich aandoet als ge gaat?'

U schreef terug: *Voor mij bent u nog steeds te jong.*
Geen brief volgde meer. Maar niet alles vervliegt.
Aan uw bed, in deze laatste jaren, keert
de enige jongeman terug van wie u hebt gehouden.